

Tomasz Pudłocki, *Goliński Stanisław (1848–1931)* [w:]
Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny
Siciak, na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej;
zob. także Tomasz Pudłocki, *Goliński Stanisław (1848–
1931)* [w:] *Słownik biograficzny twórców oświaty i kultury
XIX i XX wieku Polski południowo-wschodniej*, pod red.
Andrzeja Meissnera, Kazimierza Szmyda, Rzeszów 2011
s. 128-129

GOLIŃSKI Stanisław (1848–1931), nauczyciel, dy-
rektor szkoły, animator kultury.

Ur. 6 listopada w Kolbuszowej. Do Gimnazjum uczęszczał w Rzeszowie, gdzie zdał maturę 6 VII 1868 r. W latach 1868/1869–1871/1872 studiował filologię polską i historię na Wydz. Filozoficznym Uniw. Lwowskiego oraz w r. 1872/1873 na UJ. 8 XI 1873 r. mianowany zastępcą nauczyciela w Gimnazjum w Przemyślu (w tej szkole uzyskiwał kolejne stopnie awansu). 21 XII 1904 r. mianowany został pierwszym kierownikiem filii szkoły, a od 1 IX 1907 r. dyrektorem nowo powstałego Gimnazjum w Przemyślu na Zasaniu. W 1911 r. przeniesiony na emeryturę. W latach 1920–1930 dyrektor Prywatnego Gimnazjum Żeńskiego PP. Benedyktynek.

Przez kilkanaście lat stał na czele Towarzystwa Przyjaciół Uczącej się Młodzieży. Pomysłodawca powołania bursy szkolnej dla uczniów gimnazjum zasańskiego. Prezes Komitetu zbierającego fundusze na kolonie dla uczennic Seminarium Nauczycielskiego. W 1904 r. był jednym ze współzałożycieli i pierwszym wiceprezesem Tow. Polskiej Bursy Ludowej. Członek i kilkuletni przewodniczący miejscowego Koła TNSW. Członek Tow. Dyrektorów Szkół Średnich okręgu przemyskiego. Członek Komitetu budowy pomnika T. Kościuszki, Komitetu Obchodów ku

czci Adama Asnyka w 1927 r. Założyciel i długoletni członek TPN w Przemyślu. Członek zarządu Rady Diec. Bractwa Królowej Korony Polskiej i połączonego z nim Związku Katolicko-Społecznego. Prezes Komitetu Budowy Kościoła Salezjanów. Prezes męskiego odłamu Tow. Wincentego à Paulo; współzałożycielem i prezesem powołanej 3 IX 1916 r. w Przemyślu Sodalicji Mariańskiej. W 1925 r. otrzymał godność szambelana papieskiego. Długoletni radny miejski, a od 1908 r. członek Rady Powiatu. W czasie oblężenia Twierdzy, w okresie 6 XI 1914–13 IV 1915 r., jako asesor miejski, stał na czele samorządu przemyskiego.

Opublikował: *Historię gimnazjum przemyskiego (Sprawozdanie Dyrekcji c.k. Gimnazjum w Przemyślu za r. szk. 1894 oraz jako nadbitka) oraz Co uczynić należałoby celem wytworzenia przyjaźniejszych stosunków między nauczycielami i uczniami polskich a ruskich gimnazjów?* w: *Sprawozdanie z trzeciej konferencji dyrektorów szkół średnich galicyjskich, odbytej we Lwowie w dn. 23–24 marca 1908 r.*, Lwów 1909, s. 68–81.

Zmarł 2 maja 1931 r. w Przemyślu pozostawiając po sobie pięcioro dzieci. Został pochowany w grobowcu rodzinnym na Cmentarzu Głównym w Przemyślu.

Bibliografia: Pudłocki T., *Wszystko dla Przemyśla – Stanisław Goliński*, „Nasz Przemyśl” 2005, nr 9, s. 43.